

være bedst for de områder, der er tale om at få arbejdspladser flyttet til. Som ordføreren for forespørgerne, hr. Ole M. Nielsen sagde det: Det skal være sådan, at de pågældende statslige institutioner ville kunne slå rod.

Jeg tror i virkeligheden, at hr. Frank Aaen på en måde var endnu mere præcist inde på det, som jeg tror regeringen vil lægge afgørende vægt på, når vi skal tilrettelægge analysen og give de første bud på – sådan må det jo være – en planlægning. Det vil være sammenhængen med, hvad der er af kraftcentre, hvad der er af styrkepositioner, hvad det er, der vil kunne gøre, at det ikke bare bliver en tvangsflytning, men at det bliver en flytning til et sted, hvor der kan komme noget ud af det, både for området aktivt mæssigt og for det faglige områdes udfoldelse i relation til naboaktiviteter, virksomheder, uddannelsesinstitutioner osv. Det er den rigtige måde at gøre det på.

Jeg synes, det var godt, at der i hvert fald var et par stykker, der løsev sig fra, hvor man godt kunne tænke sig at kunne se sine vælgere glad i øjnene. Det håber jeg at vi alle sammen vil være i stand til, for det er dér, det får en reel mening af diskutere statslige arbejdspladser og deres placering.

»Mere ligeligt over Danmark« er et udtryk, der er gået igen i løbet af debatten. Det giver det indtryk, når det bliver sagt af næsten alle ordførere, at vi ikke har statslige arbejdspladser fordelt ret ligeligt over Danmark.

Der vil jeg gerne benytte lejligheden til også ved anden del af debatten at sige, at vi faktisk er i en situation, hvor der er en ret ligelig fordeling over Danmark, og at vi er i en situation, hvor vi ikke ser en skævere udvikling i årene, der er gået lige bag os, men at vi faktisk er gået lidt yderligere i den retning, som vi gerne taler om. Det synes jeg vi skal have nævnt, for det er sådan set bedre at have et udgangspunkt, hvor vi kan se, at der er sket noget, og at det kan lade sig gøre, frem for at vores udgangspunkt er, at det hele er gået den gale vej, eller som en Venstre-ordfører vist sagde: Der er bare ikke sket noget. Nej, det må være en beskrivelse af, hvad der er skete, da Venstre var i regering, ikke det, der er sket i de seneste år. Der er sket noget. Det går den rigtige vej. Vi har en mere ligelig fordeling.

Der er noget andet, som jeg synes er nok så spændende. Det er at se på – og det er der flere, der har været inde på: Hvad er det så for en udvikling, vi skal have?

Når vi formulerer os i slutningen af forslaget til vedtagelse med, at vi skal styrke udviklingen i de dele af landet, hvor udviklingen er svagest, er jeg sådan set meget enig i den konklusion, der er i forslaget til vedtagelse, nemlig denne her ret runde beskrivelse, men jeg synes på den anden side, at det er smadderærgeligt, at det ikke lykkedes for de mange ordførere, der står bag forslaget til vedtagelse, at give deres beskrivelse af, hvad det er, de mener med det.

For det er jo ret afgørende som inspiration til regeringen, som skal lægge en konkret plan frem, at vi har en fornemmelse af, hvad det er, der menes. Er det de svageste områder befolkningsudviklingsmæssigt, indkomstudviklingsmæssigt, arbejdsløshedsudviklingsmæssigt, eller er det de svageste områder niveaumæssigt? Jeg tror, at jeg, når der står udvikling, vil tillade mig at konkludere det første: at det handler om udviklingen.

Jeg synes, det var lidt ærgerligt, at der var så mange, der var forbeholdne, for det er også et eller andet med, at man reserverer sig muligheden for at sige, at ligegyldigt hvad der kommer, så er det for dårligt. Det er måske en lidt ærgerlig indgang at have til det her arbejde, som sådan set har et godt afsæt og sådan set har en rigtig retning.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi får lavet en god analyse, og at vi på den baggrund, som der også så tydeligt står i vedtagelsen, fremlægger nogle konkrete planer.

Dér skal jeg takke for, at der har været ordførere, der har haft mod til at give konkrete eksempler, også det seneste vedrørende Politiskolen, konkrete eksempler, som også er kommet fra Kristeligt Folkeparti. Det er jo nemlig, når vi kommer til de konkrete eksempler, at vi ser: Holder det der, vi gerne vil med, at det skal passe til områderne, at det skal kunne give noget til områderne og ikke i virkeligheden være med til måske at gøre en institution dårligere i sin funktion og så være et sådan lidt haltende bidrag til en udvikling i en region?

Jeg håber meget, at vi i forløbet kan få flere eksempler til inspirationen i det relativt store arbejde, der skal sættes i gang her i løbet af den resterende del af året.

Så vil jeg endelig sige, at det afgørende for udviklingen – hvilket jeg også sluttede mit første indlæg med at understrege – jo er de ting, vi kan få til at foregå i den store målestok; det er den samlede erhvervsudvikling.